

ઉર્ફ ગજલો.

૧૫૫ નયરંગે ઇસક.

૨ ઉરફ જાન અને ગુજરાતી હરફોમાં

૩ જાનેવાલે ઐર પ્રસિદ્ધ હરનેવાળે.

માસ્તર, ત્રીભોવનદાસ લલુભાઈ.

સીમડા ચોક-સુરત.

૩૪૩

અમદાવાદમાં,

ત્રણ દરવાજા પાસે ચુદીઆળમાં આવેલા
ધી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. અમરતલાલ
જેશીંગલાલએ છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૨ છ.

પ્રત ૧૦૦૦

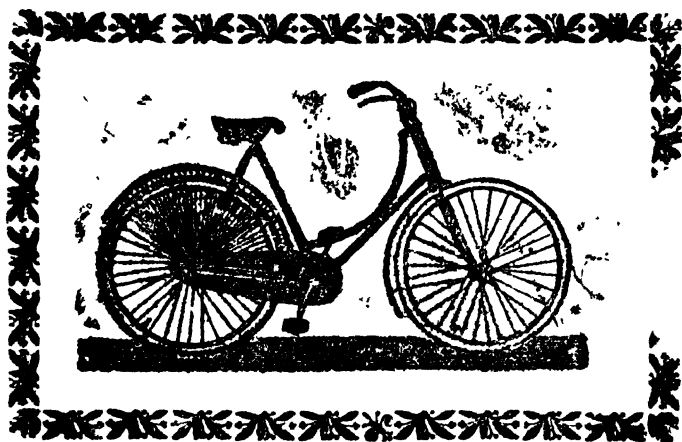
સંવત ૧૯૬૬

સને ૧૯૧૩

કીંમત ૨ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૪૭૦૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાચિદ વિભાગ] ૩

અનુક્રમાંક ૪૭૦૮

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જાનરંગો ઈ. ૨૩

વિષય ૨ ૩૬૮ : ૩૨, ૩૬૮

નયરંગે ઇસાક.

ગઝલ ૧

મેરા દીલના દીવાના એ રામ.

નજરીયાં યાને પુખ મીલાઈ

ખીન ગુને ખીન મ્હેતે જલાઈ

નજ૦

અમરીન છુટા જાનમે કહેકે

પીલાઈ ઝેરડી પ્યાલી.

નજ૦

સાખી—દીવારામજે નહીં મીલાં, દીલકો કયા અપામ,

છતેમે મરનાં બલા છરે હે ખિસ્મ

કાસે કહું મોરે કરમકી કલાશ્વરે

મીલે ન કાઈ સહેલાની

નજ૦

ઇલાસુંદરી ગઝલ ૨

રાગ રાણ.

ઝો ન્ય મિત્ર બન્ય પ્રીત, બન્ય દોસ્તદાર

મીત્ર સુમે સુખી મીત્ર દુઃખે દુઃખી વિરલા એક માર

ત્રેખી પુજે પ્રેમીને તે નહીં બદલાની આશ

કુત્રડાં વ્યાપતાં બદલા નિનાં જૂન નિર્મળ મીઠી બસ

સાચી પ્રીત મિત્ર કળે ઝેર પી જનાર

જતાં તો એવાં વિરલાં અર્પત માનનાર

મિત્ર રજ દુઃખને મેર માનનાર

નિજ દુઃખ મેહ તેને રજ ગમ ગણી મહાબનાર

ઇલાસુંદરી ગઝલ ૩

જાવરીયાં તોરી લગનમે (૨)

લોક મુવે બદનામ કરતહે

કહે તેરા છુટારે હાં જોખન છુટારે.

જાવરીયાં૦

ખાટે ધાતે મોહે રાજ સતાતે

કહે તેરા છુટારે હાં જોખન છુટારે.

જાવરીયાં૦

સાખી—જ્યા હમારા જયગા બિરહસે તોરી કસમ
 શીર કીસ જીકીઆયગા બાકમ તું જુહી કસમ
 ચરમે ફેયાજસે કછ હમકો હમારા હોવે
 નામહો આપકા ઐર કામ હમારા હોવે સાંવસીયાં

ગઝલ ૪

મેરે અચ્છે પીયા વોહી દેશ ખુલાબો
 મોરા હીંદમેં જ્યા ગબરાવતહે
 રેલુ અધિરી જગતકી બેરન,
 મચ્છલી સીતડ પાવતહે
 ખીદંમ ફેંકદે જાલીમ કોમ જશફે લીમે
 ધવરબી ૧ નજર ચરમે સુમેંસાકેલીમે
 તું અપને હુસ્ન ખુદા દાદકી અદાકે લીમે
 નકાબકાસે ઉઠાદે, જરા ખુદાકે લીમે.
 પ્રીતકી દુઃખીયા દરસકી હરસકી ખ્યાસી, કાહેકો જ્યા તરસાવતહે,
 કરાર હોતો કહું બેકરાર કિસ્સે કહું
 જીનુકા જોરહે મેં ખાર ખાર કિસ્સે કહું
 તુંહી મુને નમુને હામે જોર કીસ્સે કહું
 ન કોઈ મુનીસો હમ્દમ ન ખાર કિસ્સે કહું.
 બિરહનં તનમન ફુંક દીયો

અબદમ કેઠ હમમેં જાવતહે.
 મુજે તો દરદે મહોબત સનાયા જાતાહે
 તેરાખ્યાલ વતીરંગ લાયે જાતાહે
 વો કાનહે જોતરફરમેં આયે જાતાહે
 સમે શીરાકકા સદમે દીખાયે જાતાહે.
 જાના લયા અબ પલપત્ત બારી

નીંદ નદગમેર આવતહે.
 મઝા કહાદે મોદબનમે બેવકાલકા
 યદ તર્જ ખુગ નીકાલાદે દીય રખાઈકા
 લીખા મહીના કે અબ વકતહે રસાઈકા
 ઉઠાકે ફેંકદે સદકા તેરી ખુદાઈકા
 અમકા તુંહી પાલનહારા

કાલેકો દેર લગાવતહે

બતા તો મુઝસે તરા ધન્ટેજર કયોકરશે

હુંહી સુને ન તો જાકો કરાર કયોકરશે

અલમસે જખમે દીસે દાઝદાર કયોકરશે

ખીજાં જખ આછ તો ડસે બહાર કયોકરશે

હમંદ હમંદ કે પિયા નેન હમદારે

નીલકા મેહ બરસાવતહે.

અજીજ ગઝલ ૫

રસુમે હાશમીકા તાલિમે દીદાર મેંબીકું

જમાના જરકા થયદા ઉનકા આશીક જર મેંબીકું

મદીને જાનેવાસો કાફસો ઠેરો જરા ઠેરો

જુમારે સાથ અલનેકે લિયે તયાર મેંબીકું

નખીજ બહરે ધરયાંમેં ફસીહી ઉમ્મી કીસ્તી

લમાદીજે જો એક ઠોકરતો પલ્લેપાર મેંબીકું

કહા યુસુફને જખ દેખા જમામે પાક હઝરતમે

ખરીદારમેં હજરતકે મરે બાજર મેંબીકું

ખખર લીજે મદદ કીજે માલ અપના દીખા દીજે

એક અદતા ખાદિમે, તેરે એ સરકાર મેંબીકું

ગુલામાને નખી કુએ અજીજ ધસ્વાસ્તે મેશક

કસંગહે જતતુલ શીરદૌસકા હકદાર મેંબીકું

દીલખર ગઝલ ૬

દીલા તા કું પીયા લેતાહે આર ફરીમાદ કરતાહે

મગર દોપુર રીતમ જખીમ, તુઝે કખ માદ કરતાહે

બતાઓ કયા તુમહેં યદ ઇરક કયા બેદાદ કરતાહે

મીટાકર હસ્તી એ આશીક કાબીખુન માદ કરતાહે

ફતાકે બાદલયલાને કહા આકર સરે મકસદ

હમારા કેસ અખ ઉજળવતન આખાદ કરતાહે

કતર કર નોચકર પર બાંધકર સયાદ બુલબુલકો,

કબીતો કેદ કરતાહે કખી આગદ કરતાહે

હજરો ગરદને ઝુકજાતીહે શેકે શદાદતમેં સુએ

ધજારા કલકકો જખ વોહ, જદલાદ કરતાહે,

હીલે આશીકહે વીરાના, બગેર આજ જલવએ જાના
વેલ દીલબર દેખીયે કખતક પહે ધર અખ તક કરનાહે.

રોનકદહલ ગઝલ ૭

ખાંચકર કાંતીલ કમરસે અખનો ખંજર લે ચલા
કાંઈ દમ જતાહે સુન બેના કેવોસર લે ચલા
કયા જુઆં મેંબી કશીશયી અખરએ ખમદારકી
જાતો ખાનોમેં વો દીલ પહલુસે કયો કરલે ચલા
ખાનએ દીલમેં હુઆ ગુલ રોકના મહેમાનકો
ખાંચકર જખ તીરવો સીનેસે બહાર બેચલા
હીનો ધમાં જાનો દીલસખરો ખારદ હોસા કરાર
અમજઓ નાજે અદાસે વોબી સુગર લે ચલા
શીર દીખાદે પદ તમાશા ફેર દે શીર દીલ મેરા
શીર મેં દેખુ કીસ તરહ પહલુસે કયોકર લે ચલા
શીર કયા ખેતાખદરદે હીજરે ને શીર દમ ચલા
શીર હઠા સીને મેં શીરવો જાને મુજતર લે ચલા
ખોશ હમ મુઝકો ન કરલે શીરવો જાલીમ પર ઠહી
નામએ શોક આજ અપના શીર કમુતર લે ચલા
શીર લગી ધુન મયે કશીકી શીર હઠી કાબી ધટા
ખાંચકર શીર મમ કદોમેં શોકે સાગીર લે ચલા
મલ રહાયા દેરસે, રોનક કલેજકો કાંઈ
બેના બેના ચામનાવો, દીલ ચુરા કર લે ચલા

મુજતર ગઝલ ૮

અરે જાલીમ તું યો તરસાકે હમકો મારકાલેગા
ન હીલકે વસ્ત્ર મેરે કબી આખીર નીકલેગા
જલાતા ચ્વાતીશે ગમમેદે કયો મુઝકો ખતાખલીમ
જલોકે દીલ જલાકર કયા ભલા ઉનકી દખાલેઆ
કહો એ દોસ્તો બહારે ખુદા આકર મીવે મુઝકે
જો દુસ્મન એકજ માના હોતો આકર કયા જના લેગા
હખીએ કિખરી ચારખસેં મુન્દેગારાને હમતકો
ખરોજે હસર સર સિજદે જત રખકર ખખજવા લેગા
લજબી હસકે રખકી મિસ્ત્રે મુસા દેખકર મુજતર
રવાએ બેખુદીએ મુઝકો અપને ખુપા લેગા

અજીજ ગઝલ ૬

ધલાહી ફરન ક્યાહે જસપે સમકા દમ નીકલતાહે
 હશીનો પર શીઝ હોના હુઆ આલમ નીકલતાહે
 વોહ કાતીલ તેગે અખર ખીચતા જસદમ નીકલતાહે
 તો લાખો કલ હોતે સોંકડોકા દમ નીકલતાહે
 ન ખોના તુખમે ઉઘરતઐદીલા ઇસ બાગે દુન્યામે
 સુનાહે ઉસમે રત નીકલામી તો પુર સમ નીકલતાહે
 જો આતાહે મેરે મરકદપે બાદે ફાતકા કે વોહ
 નીકલતા હોતો પુર ગમગીન પુરમાતમ નીકલતાહે
 હજરો મુરદે જ હુનેહે શૈરન ઐ અજીજ ઉસદમ
 બરાએ સેર જબ વોહ ઇસીમે મરયમ નીકલતાહે

કસીદી જલાલી ગઝલ ૧૦

તેરા શિવા અતા ઓર મેં ગુ-હેગારોમેં હું
 તેરી રહમતપર હું નાજાં ગો ગુ-હેગારોમેં હું
 જામ જખશે યા સગદેહે તું ઝીકો ઇખતીયાર
 તું મેરા ગફફાર મેં તેરે ગુ-હેગારોમેં હું
 ફરસ મતલબ ન રીજવાંકી મોહબતસે ગર્જ
 જરફા તાલા બહે ખુદા ઉસ્કે તલબગારોમેં હું
 કયા જુલે ખાંસે ગર્જ કયા યુસુફે મિસરીસે કામ
 બનકે આશીક હરક અહમદકે ખરીદારોમેં હું
 કહેતેયે સહ આસીયો લુદે ખુદાઅ પાકકા
 બાંધકર શહેરા શશઅતકે મેં બાજરોમેં હું
 કહ ઉઠા હક લેકે આગોશી કર્મમે આપકો
 મુજપે તું નાજાં મેં તેરે ના જબરદારોમેં હું
 યો કહું ગાયે જલાલી ઉસ શરીએ હઝસે
 બખસવા મુજકો ખુદાસે મેં ગુ-હેગારોમેં હું

કસીદા અજીજ ગઝલ ૧૧

શરી ઉલમજ નખી હામીએ ફુલયા મુસ્તેશ તુમહો
 ખુદાકે રાસ્તેકે બર ગુજા રહનુમા તુમહો
 અહદ બેમીમ અહમદ એ દખીએ કિબરિયા તુમહો
 લગાહે ડર શીરીયતકા નહીં કહતા ખુદા તુમહો

ખુદાસે આપકો હરે કળ મેને મીલા દેખા
 બલા શીર કીસ તરહ કહ દેતા કે હકસે ખુદા તુમહો
 મરી જાને મોહોખતશી મરજ કીયા રસુલુલાહ
 શશી તુમતો શશ તુમહો દુઆ તુમહો દવા તુમહો
 જમાલે પાકે હજરત દેખકર યુસુફની ખોલઉં
 હસીનોમેં હસી વો સુરતે શમ્લુત જહાં તુમહો
 કસમહે ઉમ ગરીબો બેકસો નાચાર ઉમ્મતકે
 તુમહી હાદી તુમ રહબર હરેકકે પેસવા તુમહો
 અજીઝ હજરત હોતેતો નહોતા યહ જહાં ખેદ
 મેરી દાનીસ્ત મેંતો બાઇસે અન્ને સમાં તુમહો

કન્વાલી મહમદ ગઝલ ૧૧

દીખા દેયા ઇલાહી તુંજ માસે મુરતેદા મુઝકો
 બહોત બેચેન હુયારબ મદીનેમેં ખુલા મુઝકો
 નહી કુચ્છ આ રજુહે બ ખુદા ઇસ્કે સિયા મુઝકો
 મદીનેમેં તખલ કરલો નખી બહેરે ખુદ. મુઝકો
 મસીહા ખુદહે દીવાને જો કરતેહે દવા મેરી
 મેં ખીમારે મહમદહું નહી હોગી શશ મુઝકો
 તમનાકી મીયાકીહોનહો અકસીરકી ખવાહીસ
 જો મીલજતી નખીકી એકજ રાસી ખાક યા મુઝકો
 નહી માલુમ કયા તુઝકો મેં શેદાએ “મહમદ,, હું
 શીશારે ગોર બહરે હકને તો દતના દીયા મુઝકો

કસીદા ગઝલ ૧૨

ખોદે ઇસ્ત્યાસે ખુદાકે પામ રોતા જાઉંગા
 અસ્કસે દાગે શુનાહ દામનકે ઘોતા જાઉંગા
 હાય ઇસદારે ફનામે કયા ઇસી સુરતસેમેં
 ઉમખોતા જાઉંગા બરઆદ હોતા જાઉંગા
 એજુલેખાં બેરા યુસુફ આવેગા હમારાહે જવાબ
 જાગતી જાયેગી કીમમત ઔર ગેં સોતા જાઉંગા
 કયો સતાતાહે ફલક પસ્તાયેગા તું મેં અગર
 સય્યદેકો નેનકી તુરખતપે રોતા જાઉંગા
 આદે મુરદન મદેહ ખુવાનીકી રહેગા સલ્લીલા

પ્રુદ મેંની નાઅતકે મોતી પીરાતા જાડંગા
 ઉમમ્તે અહમદ હું લેલે કર મુઝે આગોશ્વમેં
 લોરીયાં ગાયેંગી હુરે ઓરમેં સોતા જાડંગા.
 લેયલોએ કાફલે વાલો મદીનેકી તરફ
 મેવો અકબર હું તુંમદારે પાઓ ધોતા જાડંગા

ગઝલે કાઝી ૧૩

હમ બદમ અશસે આતી હયે સદા આજકી રાત
 દેખો વોહ આતે હયે મહબુબે ખુશ આજકી રાત
 આકે જીઅરીલ લગે કહને કે ચલીયે હઝરત,
 આપકે દીલકા શૈદા હયે ખુશ આજકી રાત.
 સખ નખી કહને લગે અપની જહુકાદે મરદન,
 મીલને અલક્ષસે ચન્ને શાહે ખુદા આજકી રાત.
 કહા અલ્લાહને કે ક્યાં ચાહીયે મેરે મહબુબ
 મેરી સખ સુનપે ખુદાઈ હયે શિદા આજકી રાત.
 હુરો ગીલમાને મવક ઓર સલી જન્નો બશર,
 હમ બદમ પડહતે હયે સખ સદહેઅલ્લા આજકી રાત.
 કાઝી યેહ વકત હયે કયું હાથસેતું ખોતા હયે,
 હોગી મકબુલ જો માંગેમા દોઆ આજકી રાત.

ગઝલ ૧૪

કતલગાહકો જખ ચલે વોહ લેકે ખેંજર હાથમેં
 ખુદ બ ખુદ આને લગે આશક લીયે સર હાથમે
 અથ શરિસો બહે ન જાએ મેરે કત્તે આરકાસે
 થામ લેના કસ્તીયે ખિસમીતકા લંગર હાથમેં
 આઘનેને કર દીયા મગરર હુસને યારકો
 હોગા મહેશ્વરમેં ગીરેઆને સિકંદર હાથમેં
 દેખનેસે દીલ હહેરતા હૈ ઉઠા જલ્દી નકાબ
 દેખ લેના રહે જાએ દસ્તે ખંજર હાથમેં
 મયકદોસે મીર જાતે હૈ ઝરાતુમ દેખ લો
 મયકા શીશા હૈ બમલમેં દસ્તે દિલ્લપર હાથમેં.

કલીમ ગઝલ ૧૫

કરતી હય કતલ મુજકો તેરે અદાએ ખવાજ

હય જાનો દીલ આસીરે ઝુલ્હે દુતાએ ખવાળ
 ચેહ મહરો માહ હવે હય સપદાએ રૂએ અનવર
 આલમમેં જિસ્કો દેખો વોહ હય ફિદાએ ખવાળ
 મકસદકે મોતીયોશી બરતા હય અખ્ દામન
 આતા હય જોશપર જળ બહેરે આતાએ ખવાળ
 મેરી ચેહ દોઆ હય દીનરાત તુજશે યારખ
 મકસદ બર આએ દીલકા મેરાએ ખવાળ
 અસકન્દરો ફરીફુકે દરપે જાએ કયું હમ
 કાશી હય આસને દવલત સરાએ ખવાળ
 હો તુરકી તજલ્લી ઝાહેર કયા હૈ તાજ કલીમ ખેસક
 મર દુએ પુર ઝિયાશે પરદા ઉઠાએ ખવાળ

મઝલ ૧૬

હુક પુરકેકો ઉઠાકે કુરખાન તેરે ખવાળ
 સુખડા સુજે દિખાદે કુરખાન તેરે ખવાળ
 ચેહ તુજસે ઇલતેજ હે હકતક રસાઇ હોવે
 વોહ રાહ તુ બતા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 ચેહ અર્જ દસ્ત બસ્તા તેરી જનાબમેં હય
 હકસે મજે મીલા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 અજમેરકે ઝો અસઇઆ જામે ફતા પીલાકર
 મેરી ખુદી મીટા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 કહતા હડે હરધડી ચેહ બદા મરીખ તેરે
 ખિગડી મેરી બતાદે કુરખાન તેરે ખવાળ.

મઝલ ૧૭

દુન્યાસ જામ ઉંટાએ ખીસ્તર ગુલામતેરા,
 યારખ ઝખાપે ઝારી ઉસદમ હો નામ તેરા.
 પુતખાને છાન મારે કાખેસેં હુદ આએ.
 દીલકે મકામેં પાયા અથ જા મુકામ તેરા.
 મસજીદકે દરપે કયુકર હો પાસખાંકા પહેરા
 બે કેદ હયે ઈલાહી દરખારે આમ તેરા
 જન્નત મીલે કે દોઝખ દોનો તરેહસે પુશ હું.
 સુખતર તું હયે મેરા મૈ હું ગુલામ તેરા.

કરમા તેરા ન કયુંકર જારી હો સારેજહાંમે
બજતા હયે પંજ વકતા ને બતમેં નામ તેરા.
રહમતકા મુરહકબી તુજસા નહીં હયે અસરત,
હયે ગરકે બહેરે ઈસ્તિયાં શતર તમામ તેરા.

ગઝલ ૧૮

શીદાએ મુસતશ હોગા દીલે દીવાના તુરબતમેં
બનેમા શમરૂએ શાહકા પરવાના તુરબતમેં
પમે મુરદન જે સહરાએ મદીના યાદ આયેમા
ઉડાએગા કશનકી ધજગ્રયાં દીવાના તુરબતમેં
નકીરેન આકે દીખલ.એ જે જખ સુરત મુકંમલદી
કરૂંગા ઉસલકી મંચ સીજદએ શુકરીના તુરબતમેં
તો સુનકર વોહ ગશેકે દીલ રસુલે જીનનો આદમપર
પદંગા ઉસ બડી સલવાત બેતાબાના તુરબતમેં.

ગઝલ ૧૯

હસરત હય યા ઇલાહી જખ જીન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મહેમદ કહકર જખાંસે નીકલે
જુલફે નખી કી જીસ જ તારીફ હોન કયુંકર
અતરે હીનાકી ખુશખો ઉસ અંજુમન સે નીકળે
આલમહો સખ મુઅત તર પોંહયે જે ખુએ હઝરત
ખુશખોએ મુમક એશી મુલકે ખુતનસે નીકલે
આકર સખાયે યસરખ કુતોંકો રંમ બખશે
હોકર શયુક્તા ખાતીર ખુલ્લખલ ચમનસે નીકલે
ગરગ મેં ઈશકે આલમદ ગરહય તો કયા અજબ હય
આવાઝ ય મુહમમદ હરસુએ તનસે નીકલે

ગઝલ ૨૦

ચેહ તો મય કયું કર કહું તેરે ખરીદારોં મેં હું,
તુ સરાપા નાઝ હય મંચ નાઝ અંદારોં મેં હું,
કીસ તરફ શર્યાફ કરતે હય બતા દો કાઇલા.
એ અસીરોં ને કફસ મંચ નવ ગીરફ તારોં મેં હું,
છેડ દેખો મેરી મધમત પર જે આયે ચેહ કહા,
પ્રમ વશાદારોં મેં હો યા મંચ વશાદારોં મેં હું.

એ ગુનાહોં મેં ચલા ઝાલીદ જો ઉસકો હુડ ને;
મગ શીરત ખોલી ધધર આ મંચ ગુનાહગારોં મેં હું
કુલ મંચ કુલોં મેં હું કાંટા મંચ કાંટે મેં હું.
યાર મંચ યારોં મેં હું અગયાર અગયારોં મેં હું

ગઝલ ૨૧ મહેમુદ.

આકર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું,
મેરી ખૂબર લો ખાજ ના કામ હો ચુકા હું,
સોંપા હું તુમકો પયારે દુન્યા વ દીન કી કુનજ,
અખ પામ મેરે કયા હય જે દામ હો ચુકા હું,
પરદા ઉઠાઓ રૂખસે સુખડા દીખાઓ ખાજ,
મંચ ઇશક મેં તુમહા રે ગુમ નામ હો ચુકાહું;
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખામે મેરી,
સુઝકો યહી હય ખાજ ગ દારમે હો ચુકાહું,
માહમુદ જળ્ય મીલા હય એક જામ વસલ ખાજ,
મખમુર મસત પીકર એક જામ હો ચુકાહું;

ગઝલ. ૨૨

કુરકત મેં મુખતીલાહું ખવાજ ઇધર તો દેખો
વદલાહ તડપ, રહા હું ખવાજ ઇધર તો દેખો;
મુશકીલ દુશાઇ કીજયે હાજત રવાઇ કીજયે,
સૌ જાનસે શીદાહું ખવાજ ઇધર તો દેખો.
ચાહે બનાઓ યુજકો, ચાહે ખીગાડો સુઝકો;
બદનામ હો ચુકાહું, ખવાજ ઇધરતો દેખો.
જાએ નીસાત કીસજ ખીન તેરે મેરે આંકા;
એસ કહું બે નવા હું, ખવાજ ઇધરતો દેખો.
ખવાજ મુઘન ચીસતી લીલ્લાહ બચાવ કીસતી
તુઘાન મેં રંસાહું ખવાજ ઇધર તો દેખો;
અજમેર મેં ખુત્રા લો રોઝા મુઝે દીખા દો,
હલકત મેં મર મીટા હુંખવાજ ઇધર તો દેખો.
કહયે મેરી ખતા બી સુનતે નહીં ઝરા બી,
હરદમ પુકાર તા હું ખવાજ ઇધર તો દેખો;

મઝલ ૨૩ અકબર કંવાલી તરજ.

હમ શુન્હે ગારોંપે તેરી મેહરબાની યાહીયે,
 સખ શુન્હે મીટ જાઈયે રહેમતકા પાની યાહીયે,
 પુસ્તપર મોહરે નયુ વ્યત કરકે ખાલીકને કહા,
 કુચતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીચાની યાહીયે,
 કહેતે હે ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેયુમ હું,
 ખુદમેં સખ ઉમ્મતી મહેયુમ જાની યાહીયે,
 દેખકર મહેરાજમેં સામાન ફરિસ્તોંને કહા
 અયસા મહેમાં યાહીયે યું મહેરબાની યાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જરખે મજારે મુસ્તરા,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા ખનાંની યાહીયે,
 હીજરસે હને ખીસ્તરે ગમપર ગીરાયા હય મુઝે,
 ઐર કયા તાકત તુઝે અયનાં તવાની યાહીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની ગમપી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની યાહીયે કીમકો સુનાની યાહીયે,
 સાશીએ મહેશર નહિ મેરે શુન્હાએંકા શુમાર,
 અયસે આસીપર તુમહારી મહેરબાની યાહીયે,
 જાન બહક તસલીમ હે દરકે રસુલીક્રાહ મેં,
 દુરખને અકબર મદીનેમેં ખનાની યાહીયે,

મઝલ ૨૪ કંવાલી તરજ.

ધશક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા યાહીયે,
 કીસ તરહે જાતા ફીલ તાબાંસેં પુછા યાહીયે,
 કયા તકપનેમેં મજાહે કતવહેં પ્યારકે હાય,
 ઉસકી લઝઝતકો કીસી ખીસમીલસેં પુછા યાહીયે,
 જીસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
 તેમ અબરફી શીફત ધાયકમેં પુછા યાહીયે,
 યારકે મીલનેકા હમકો કોઇ તરાહ મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકી કીસી વાસીલસેં પુછા યાહીયે,
 આહ નાંબોકી હકીકત દેખતા હું હીજરમેં.
 કયા શુજરતી હોગી તાબાં દીલસે પુછા યાહીયે,

ગઝલ અમીર તરજ કંવાલી. ૨૫

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેપય ખાનાં રહે,
 મેંય કસોકે સરપે ચારખ પીરમંય ખાનાં રહે,
 અશપે પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીગાહે ચાર તરજે એ હીજ રાના રહે-
 કયા ઇસીકો કહતે હેં અશમેં વફાદારી સનમ,
 દુશમની હમસે રહે ગયરાંસેં ચારાનાં રહે,
 શીર ન કુચ પુછોગે મજસેં કઅરમેં મુનકર નકીર,
 મરતે દમ ચારખ ખ્યાલે રૂએ જનાં નાં રહે.
 અયસે સાખી કે મેં સદકે જો પીલાએ બરકે જાન,
 સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંય ખાનાં રહે
 કોઇ હો ખાતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર.
 મેં કરેં વાલોકા હર અનંદાજ મસ્તાનાં રહે.

કંવાલી ૨૬

હમારે હાલપે ચરમે ધનાયત અપની રહેનેદો,
 ગલે પર ફેરદો ખંજર મુઝવત અપની રહેનેદો,
 જલા કર ખાક કરડાલા તુમારી સુઝ ઉત્તરતને
 લગે આગ એયસી ઉલટતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
 લીએ જાનેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુઝકો,
 મેં ખાજ આપા ધનાયતમેં ધનાયત અપની રહેનેદો,
 ન મીત્રનાં ઇસમેં બહેતર હે મીત્રે ગરખાહ મુદદત કે,
 તુમ અયેસી દુરકી સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
 હમ અફસાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અય મુઝતર,
 વોહ ધરમાને હેં ઝુનઝવા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૨૭ કમતર.

અયશાહે દો આલમ તુરે ખુદ મોરા કાહેકો જ્યા તડપાવતહે.
 નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોકેમદીને ખુશવત હે.
 દીવાને બનકે બટકતા હું ઝમાનેમેં,
 હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
 કબી તો આઇએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
 બલા હો કાએદા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,

અબ નીચદીન પલછન જ્યા મોરા ભરકર આગ લગાવતહે,
 કબીતો જલ્લએ અક્ષર દીખાઇએ હજરત,
 કબીતો જનખે તૈયબા ખુલાઇએ હજરત,
 હે અશમે વહાંકાબી રોજ દીખાયે એ હજરત,
 ઉમદે બરદીલે ચયદાંકી લાઇ એ હજરત,
 કાહે મદીને જ્યા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે,
 તડપ રહાહે દીલે એ કરાર પેહલુમે,
 ઉઠા હે ફરદ મેરે ચાર બાર પેહલુમે,
 નહિ હે દીલકા ગમખવાર પેહલુમે,
 કે જસમે દીલકો ઝરાહો કરાર પેહલુમે,
 દીનરેન કીસી શુરતસ માહે પલબર નીંદ ન આવતહે,
 દ્યારે હીન્દબી અબ મીસ્તે ખાર પેહલુમે,
 ખટક રહાહે મેરે હરબાર આંખામે,
 તુમહારે દીલકા હે ધન્ટેઝાર આંખોમે,
 બસી મદીનેકી જખસે બહાર આંખોમે,
 મેં કીસકે કહુ અયજાને ખુદા મોહે હીન્દકી નગરી ન લાવતહે,
 તુમહારે હીજરેમે અબતક યે ઝંદગાનીહે,
 દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરઆનીહે,
 નહિતો જાન બી દેનેકો દીલમેંય દાનીહંય;
 જ્યાંપે વરલકી કમતર કે યે કહાનીહે,
 લીયો જોગ મેહેઅબતોરે કારન યેહી જ્યા—મેં લાવતહે,

ગઝલ ૨૮ કંવાલી તરજ.

તરપકર જાન જસદમ સીનએ બીસમીલસેં નીકલેગી.
 દોઆએ મક ફરત ઉસદમ લખે કાતીલસેં નીકલેગી,
 ચકી ઇસકાંહે હશરત બાદ મુરદન દીલસેં નીકલેગી.
 હમારી લાશ એક દીન કુચએ કાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાઇગે અગર મીટ જાયગા લીખ્યા મુકદ્દરકા.
 નીકાંલીગે અગર હશરત હમારે દીલસેં નીકલેગી.
 ઇસી ઉમ્મેદપર મજનુને દીલસેં આહ ખેંચીથી.
 સમજતાયા કે લેલા પસ દએ મહેલસેં નીકલેગી,
 પતા આંસુઓંકા મેરે ગોશઅ દામનપર મીલતાહે.

ખગર કયાથી યે કીસ્તી હુંગર સાહીબસેં નીકલેગી.
કલેજ થામલે વોહ સમ્મકા સર જસને કાઢાહે,
કે ફરયાદ અખ દીલે પરવાને મહેશીબસેં નીકલેગી.

હુમરી ભેરવી. ૨૬

કોઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
દીલે સયદાં નગ્નની જલાયા કરે-કેઃધી.
આયા કરે મન લાયાકરે કોઇ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે.
કબી તો આઇએ સાહેબ હમારી મહેશીબમેં,
કબીતો લાઇએ તસરીય ખાનએ દીલમેં,
મેરા ઉજરા હુવા ધર બસાયા કરે. કોઇ.
અગર રહેબી નહિ તુમ રકીબકે ધરમેં,
તો શીર યે દરદ હેં કયસા હજુરકે સરમેં.
અયસી બાતેં ન મુજસેં બનાયા કરે.-કોઇ.
તુમહારી ચાહકા દમ શુખ્હો સાંમ કરતે હેં.
તુમહારી કેદમેં ઉદ્દતકા જામ ભરતે હેં.
કબી સપનેમેં દરશ દીખાયા કરે.-કોઇ.
જલા જલાકે મુજે ખાકમેં મીલા દોગે.
ખુદાકો હશરમેં ખ્યારે જવાબ કયા દોગે.
દીલે સયદાં ન જાની જલાયા કરે કોઇ.

ગઝલ ૩૦ ક૦વાલી

ફનાં હર ચીઝકો હય જોર બકા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
દીલે નાંઘાકો આલમમેં સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
કરે કયા જાકે બેતુલ્લહમેં અયે જાહેદે મુશ્શીક
હમારે ખાનએ દીલમેં બશા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
જહાં દેખા હય અમને એક ઉશાકો જલ્લેહ ગરખાયા
હરમ મેં ખુતકદમેં જા બજા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
કહાંકા તુર અય મુસ ! જો હોવે દીલએ હકમેં
તું ઝરરાહ ઝરરાહ મેં જલ્લેહ તુમા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
ન જાનાં અય દીલે નાંઘાન તું ઉસ નકસેં જાહીરં પર
યે દુન્યા ચાર દીનકી હય સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય

હલીસામેં હરમમેં દેશરમેં મુરમાને ગુલશનમેં
જીવર દેમે ઉપર શુબ્હ હે શામ અલાહી અલાહ હય
ઝખાંપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન શીરલી અયે “વાશીલ”
હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અલાહી અલાહ હય.

ગઝલ ૩૧ અકબર કબ્વાલી

ખુદરાઝ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
લગ બન્ધતે હયેં અહેમદકા બી કયા નામ હયે શીરી—
યે મીમ તો મીસરીકી ડહી ઘોલ રહા હયે—
મહેબુબ હયે અલાહકા ખાઝાર અઝલમે—
કીમત હુઘ યુસરફી તો અનમોલ રહા હયે—
પક પડકે ઉસે ખુદ્દમેં જાને હયેં મુસલમાન—
કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
દન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યકતા—
ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયાંમેં તો રહા હયે
હાંસીલ મુજે દોલત હયે યે શીરતે નખીકી—
દામન મેરા અસ્કો કે ગોહર રોલ રહા હયે—
અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હંચ શીરસ્તે
જનતમે જો ખુલ ખુલ કી તરેહ ખોલ રહા હયે—

ગઝલ ૩૨ અહેમદ દરનાઅત.

અલેકસેં અલાહકો જાનો ખેસેં ખીસમીલાહકો,
તે સેંથા તેરા ઇશારા બશ રસુલીલાહકો,
સે સેં જનાં પાછ તેરી જીમ સેં જાનાં અલી,
હે સેં હાફિજ હોગએ પરહકર કલાંમુલ્યાહકો,
ખે સેં ખીજમત ઉમરકી દીલસેં દીલમેં મેરે,
ઝાલ સેં ઝીકરે ખુદા બશ હેગા ખાક અશ્લાકો,
સીનસે શાહે સ્વાદસેં સાદી રહે વોહ,
ઝવાદસેં સાખીર કીયા હકને રસુલીલાહકો,
તોયસેં તરફે ખુદા ઝોયસેં ઝાહેર હે તું.
અયનસેં આઝીઝ હું મેંય પોંહચાદે બેયતુલાહકો,
અયનસેં ગરલતકા પરહા દેયસેં ફરગાદે મુઝે.

ખાદસેં કાયમ કીયા હકને જો અપહુલાહકો,
કાદસેં કલમે નખીકા લામસેં તું લીખકે રખ,
મીમ તું મુજસેં મીલાદે બપ રમુલીલાહકો,
તુનસે નામે મેરા વાવસેં વાજીય હે તું.
હેયસેં હે હીજરત નખીકી લીખ તું ધસીલાહકો,
લામ અતેફસેં લાએલાહા હમઝે અય ખાલીકપર,
યેસેં હે યારેનખી ઉમ્મત રમુલીલાહકો.

શએર.

વીરદે ઝમાનપે જનામે મહમ્મદકા નામ હે
કાબેલ દરદ પરહનેકે અપના કલામ હે.

ગઝલ ૩૩ અકબર દરનાઅત.

પહેલે કયયે યે ઝમીં વો આશમાં તુહી તોથા
અય ખુદાએ બેનીશાંમે બેનીશા તુહી તોથા,
મીમ અહેમદકા નથા ચાલીશયે રખપર નીકાળ,
બસકે હર પરદેહમે આસદ ઇઝ્ઝોશાં તુહી તોથા,
કુઅમ હઝની ઔર અનહલ હક કહેને ઉનકી કયામગઝ
શમશ ઔર મનસુરકે મુંહમેં ઝમા તુહી તોથા,
ઝમઝમે સજ્જે નવાએ દદ ખુલુહા ખાલદીન,
રંમ આઝીમે ચમન ઝારેજનાં તુહી તોથા.

શએર.

સોરે મનશુર અઝકુ જાઓ દારે મનશુર અજકુજા.
ખુદ ઝદી બનગે. અનઝ હકબર સરે દારઝ મદાર.

ગઝલ ૩૪ અકબર કવાલી તરઝ

હમ ગુન્હેગારેપે તેરી મેહેરબાની ચાહીયે,
સખ ગુન્હે મીટ જાઇગેં રહેમતકા પાની ચાહીયે,
પુસ્તપર મોહરે નખુ વત કરકે ખાલીકને કહા,
દૂચતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
કહેને હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેયુમ હું,
ખુદમેં સખ ઉમ્મતી મહેયુમ જાની ચાહીએ,
દેખકર મહેરાજમેં સામાન શીરતોંને કહા,

અમલા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જાહે મજારે મુસ્તાશ,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંતી ચાહીયે,
 હીજરસે હને ખીસ્તરે મમપર ગીરાયા હવ મુઝે,
 ઐર કયા તાકત તુઝે અયનાં તનાની ચાહીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની ગમકી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
 આહીએ મહેશ્વર નહિ મેરે શુન્દાઓંકા શુમાર,
 અયસે આસીપર વુમહારા મહેરબાની ચાહીયે,
 જન બહક તસલીમ હે ઇસ્કે રસુલી રસુલીલાહ મેં,
 હુરબહે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ૩૫ કંવાલી તરજ.

કહક કયાસે હે કીસી કામીબસેં પુછા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જતાહે દીગ તાબાંસેં પુછા ચાહીયે,
 કયા તકપનેમે મજાહે કતલકોં પ્યારકે હાથ,
 હજકી લજઝતકો કીસી ખીસમીલસે પુછા ચાહીયે,
 જીસને હસકા મમ ખાયા હો હસે માઅશુમ હે,
 લેમ અબરકી શીદત ધાપલસેં પુછા ચાહીયે
 ચારકે મીલનેકી હમકો કોઇ તરહાં મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકી હીરો વારલિસેં પુછા ચાહીયે,
 આહ નાંશોંકી દહીકત દેખાતા હું હીજરમેં
 કયા શુજરતી હોગી તાબ દીસસેં પુછા ચાહીયે,

ગઝલ ૩૬ અમીર તરજ કંવાલી.

દોબર મેં સાગીર રહે ગરદીય મેચ ખાનાં રહે,
 મેંચ કસોકે મરપે ચારખ પીરમંચ ખાનાં રહે,
 જીમપે પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીગાહે ચાર તરજે જે હીજા રાનાં રહે.
 કયા હસીકો કહેતે હેં રીઝમેં વફાદારી અનમ,
 ફુલમની હમસે રહે મયરાંસે ચારાનાં રહે,
 ઐર ન કુચ પુછીએ મજસેં કબરમેં મુનકર નહીર,
 મરને હમ ચારખ ખાલે રૂઝે જલાં નાં રહે.

અવશે સાખી કે મેં સહકે જો પીલાએ બરકે જામ,
 સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંચ ખાનાં રહે
 કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર,
 મેં કરોં વાલોકા હર અંનહાજ મસ્તાનાં રહે.

ગઝલ ૩૭ કંવાલી.

હમારે હાલપે ચક્ષમે ધનાયત અપની રહેનેહો,
 ગમે પર ફેરદો ખંજર મુરુવત અપની રહેનેહો,
 જલા કર ખાક કરડાલા તુંમારી સુઝ ઉલ્લસતને
 લગે આગ એયસી ઉલ્લસતમેં મોહખત અપની, રહેનેહો,
 લીએ જાતેહો જઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજહો,^૧
 મેં જાજ આયા ધનાયતસેં ધનાયત અપની રહેનેહો,
 ન મીઘનાં ઈસસેં બહેતર હે મીઘે ગરબાહ મુદદત કે,
 તુમ અયેસી ફરકા સાહેબ સલામત અપની રહેનેહો,
 હમ અશ્વાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અમ મુજતર,
 વાહ ધરમાતે હેં ઝુનઝલા કર સીઝાયત અપની રહેનેહો.

ગઝલ ૩૮ કમતર.

અવશાહે હો આમથ તુરે ખુદા મોરા કાહેકો છમા તડપાવતહે.
 નતો સપનેમેં દરદ દીખાવતહે નતો મોહેમદીને જુલવતહે.
 હીવાને જનકે બટકતા હું ઝમાનેમેં,
 હજુર કીમ લીમ હે દેર તુમકો આનેમેં,
 કબી તો આધએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
 બલા હો શએદા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,
 અમ નીસદીત પલઝન છયા મોરા બરકર આગ બમાવતહે,
 કબીતો જલ્દએ અસરફ દીખાધએ હજરત,
 કબીતો જાનએ તૈયયા ખુલાધએ હજરત,
 હે ચક્ષમે વહાંકાલી રાજે દીખાયે એ હજરત,
 હમેદે બરદાએ શૈયદાંકી લાઇ એ હજરત,
 કાહે મદીને છયા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે.
 તડપ રહાહે દીમે એ કરાર પેહલુમેં,
 હા હે દરદ મેરે ચાર બાર પેહલુમેં,
 નહિ હે દીસદા અમખ્વાર પેહલુમેં,

કે જીસસે દીલકો કરાહો કરાર પેહલુમં,
 દીનરેન કીસી શુરતસે મોહે પલખર બી નીંદ ન આવતહે
 દ્યારે હીન્દબી અબ મીસ્તે ખાર પેહલમેં,
 અટક રહાહે મેરે હરખાર આંખોમેં,
 તુમહાર દીલકા હે ઇન્નેઝાર આંખોમેં,
 બસી મુદીનેકી જાપસે બહાર આંખોમેં,
 મેં કીસસે કહુ અયશાને ખુદા મોહે હીન્દકી નમરી ન આવતહે,
 તુમહારે હીજરમેં અબતક મેં જંદગાનીહે,
 જીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરખાનીહે,
 નહિતો જાન બી દેતકો દીલમેં દાનીહંચ,
 જ્યાંપે વસલકી કમતર દે મેં કહાનીહે,
 કીયો જોગ મેં અબતોર કાન્ને ચેહી જીયા—મેં આવતહે,

ગઝલ ૩૯ કંવાલી તરજ.

લડપકર જાન જીસદમ સીનએ ખીસખીલમેં નીકલેગી,
 દોઆએ મગ ફેરત જીસદમ લખે કાતીલસેં નીકલેગી,
 ચકી ઇસકાહે હસરત બાદ મરદન દીલસેં નીકલેગી,
 હમારી લાસ એક દીન કુચએ કાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાઇએ અગર મીટ જાપગા લીખખા મુદદદરકા,
 નીકાલીએ અગર હસરત હમારે દીલમેં નીકલેગી,
 ખસી ઉમ્મેદપર મજતુને દીલસેં આક મેં ચીધી,
 અમજતાયા કે લેલા પર દુએ મહેયીલસેં નીકલેગી,
 પતા જોસુઓંકા મેરે જોશએ દાનનપર મીલતાહે
 અખર કયાથી મેં કીસ્તી કુગકર સાહીલસેં નીકલેગી,
 કલેગ થામલે વોહ શમ્અકા સર જીસને કાટાહે
 કે ફરયાદ અબ દીલે પરવાને મહેશીસસેં નીકલેગી.

શબ્દર.

હેયે આદર ને મરી કબર પર ચારાને ડાલી હે;
 અગર વોહ ચાર આ જાતે તો ઉસકી મહેરખાની હે.

ગઝલ ૪૦ હુમરી ભેરવી.

કાઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
 દીલ સચદાં નાજની જલાયા કરે—કોઇ.

આયાકરે મન આયાકરે કાઠ કહેદે સાંવલીયાએ આયાકરે
કબી તો આપએ માહેબ હમારી મહેશીવમે,
કબીતો લાપએ તસરીય ખાનએ દીલમે,
મેરા ઉજરા હુવા ધર બસાયા કરે. કાઠ.
અમર રહેબી નહિ તુમ રકીબકે ધરમે,
તો શીર ચે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમે,
અયસી બાતે ન મુજસે બતાયા કરે.—કાઠ.
હુન્દારી આદકા દમ કુખ્હો સાંમ બરતે હે,
તુન્દારી કેદમે ઉલ્લતકા જામ બરતે હે,
કબી સપનેમે દરદ દીખાયા કરે.—કાઠ.
જલા જલાકે મુજ આકમે, મીલા દોને.
ખુદાકો હશરમે ખારે જવાબ કયા દોને.
દીમે સયદાં ન જાની જલાયા કરે.
કાઠ કહેદે સાંવલીયા સે આયા કરે.

સાએર.

હર હાલકે મરકલસેં ચે આત્રીહેં સદાએ,
ખરખાદ હીસી સખ્મકી મહેનત નહિ જાની.

મઝલ ૪૧ કંવાલી.

ફત્તં હર ચીકકો હય ઐર જકા અલાહી અલાહ હય,
દીમે નાંદાદો આલમમે સદા અલાહી અલાહ હય,
કરે કયા જાકે બેતુલાદમે અયે જાહેદે મુરશીદ
હમારે ખાનએ દીલમે જલા અલાહી અલાહ હય,
જહાં દેખા હય હમને એક ઉશીકો જલ્લેદ ગરપાયા
હરમ મેં ખુનકદેદમે જા જાજ અલાહી અલાહ હય.
કહાંકા તુર અય યુસફ ને હોવે દીઝએ હકસેં,
તું ખરરાહ ખરરાહ મેં જલ્લેદ તુમા અલાહી અલાહ હય.
ન જાનાં અય દીમે નાદાન તું ઉસ નકસે જાહીર પર
ચે દુન્યા ચાર દીનકી હય સદા અલાહી અલાહ હય
હલીસામે હરમમે દેયરમે મુરગાને ગુલશનમે,
જધર દેખો જધર શુખ્હ સાંમ અલાહી અલાહ હય
જખાંપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન શીંબી અયે “વાસીલ”
હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અલાહી અલાહ હય.

ગઝલ ૪૨ દામ.

ખવાબમે કોઈકો મુખડમે હાલે આબ,
 એ નીકાબ આબનો ઝોગેમું વો વાલે આબ,
 એ કસી પર મેરે ખુરા તેહયેં હાલે આબ,
 રાખમે છોડ ગયે કાફલે વાલે આબ.

કોન હયે માંહે અરબ કોન હયે મહેબુમે ખુદા,
 અયે દેર આલમ કે હસીનોસે નીરાલે અંબા.
 કુંશીવાકાર મેરે એબ ખુલે જાતે હયે,
 કમલીવાલે મુન્ને કમલીમેં છુપાવે આબ.
 દેખેતે હયે તુન્ને શીર શીરકે ઝખ્ખાને સ્તીરાન,
 ડમમગાતે હયેં કદમ કોન સંબાલે આબ.
 હમને ખુશ હોકે તુન્ને સારી ખુદાઇ બક્ષી,
 અપયે બન્દોકો કીયા તેરે દવાલે આબ.
 રંગ કુદરત હયે યહાં ગુન્યયે ખીસ્વત હયે મહાં,
 અયે ગુલે ગુલશને લો લાક લમામ આબ,
 ચુરતે લાલા હયે પર દાગ બયાં કાસીના,
 પક રહે હયે તેરે ખીમાર કે હાલે આબ.

ગઝલ ૪૩ અકબર કંવાલી.

ખુદરાઝ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
 મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
 લગ બન્ધતે હયે અહેમદકા બી કયા નામ હયે—
 વે મીમ તો માસરીકી ડલી ધોમ દહા હયે—
 મહેબુબ હયે અલાહકા ખાઝાર અઝલમે—
 કીમત કુછ યુમશકી તો અનખોલ રહા હયે—
 પક પડકે હસે ખુદમે જાતે હયે મુસલમાન—
 કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
 ફદાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યક્તા—
 હમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોમે તો રહા હયે—
 હાંસીબ મુન્ને દોલત હયે યે શીશતે નખીકી—
 જામન મેરા અસ્કો કે ગોહર રોત રહા હયે—
 અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હય શીરસ્ત્રે—
 તમે જો ખુલ ખુલકી તરેહ ખોલ રહા હયે—

ગાજલ ૪૪ અકબર.

અહીં કશકશા દોનો તરફ અસર દેલા
 ધીર ખાલ મલા ઔર ઉધર મલી લયલા
 મીયાહ પાપ જે કામેકે કૈસને દેખા
 હુવા ન જાત તો મીલકા ઉઠા કે ચાલયલા
 જુઝીતુ જુઝીતે શહીદાને નાજ કરન તો હે
 જુઝીતે ખયાલ કે ઉતકા કરન નહો મયલા
 જાયા જો કામેકો મજતુ તો ચેહ હુવા માંમી
 ઇલાહી મુજસે જુઝા હોન ઉલ્લતે લયલા
 લગી જે હથમે રીન્દોકો પીઆસ મીખ હે
 ખુદકે વાસ્તે સાકી સુરાહી વ મયલા
 સુનાકે અકબરે અય કસને આજ તોખા કીઈ
 બપા હે હલકે રીન્દામે શોર વા વચલા
 જુઝી નહો કીસી દીલકી બસી કુધ બસતી
 બહોન જુઝાંદ હે અકબર સદાએ વા બએલા

ગાજલ ૪૫ બહેર.

ગેહ કયા કહા મુઝે ઝો બદજબાં બહોત અઝા
 સુનાસે ઔરબસી દો ગાલીયાં બહોત અઝા
 જુઝીતો ઔરબી અથ ખાસ પ્યાર કરતે હે
 હમીપે જોરો જહાં હાં મીયાં બહોત અઝા
 જુરા બલા હમે કહેનેસ ફાયદા કયા હય
 ચમનસે જાતેહે અથ બાગબાં બહોત અઝા
 જે મંય જુરાનો જુરા ઔર સબતો અઝે હે
 મીલો જહાનસે જાને જહાં બહોત અઝા
 નીસાર લાખસર એસે જુઝારે કદમોંપર
 કરેગે આપ મેરા ઇમતેકાં બહોત અઝા
 જુઝાને જુઝકે સાંચામે જુઝકો હાલા હે
 હજારમે હે તો એકત જવાન બહોત અઝા
 બહોત પદ્મંદ મુઝે બોલ ચાલ હે અથ બહેર
 કસમ જુઝાકી ચેહ તજે બયાં બહોત અઝા.

તમામ શુદ્ધ.

